

שפת אמת ספר ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרל"ז]
ונקדשתי בתוך בנ"י. חז"ל פי' למסורת עצמו על קדושת הש"י. פי' עיקר הקדושה תוכן בנ"י דוקא. כמ"ש
חז"ל לעולם יראה אדם עצמו כאילו קדוש שרווי-תוכן מעיו. וזאת הקדושה א"א להרגיש רק במס"ג. וגם
להכנס עצמו תוכן כללות ישראל וגם ע"י הביטול לכללות ישראל יכולין למס"ג כמ"ש חז"ל שהמצויה
בעשרה שנך' תוכן ע"ש. כי הנהגת בנ"י למעלה מן הטבע לכון בכך בנ"י לעשות נגד הטבע. וממילא הטבע
מתבטל בעברום. וזה אני ה' מקדישכם המוציא אתכם מא"מ כו'. לכון ביכולתיכם למסורת נפשכם ע"ק
שמי כב"ל. ואיתא ברש"י ות"כ ע"ת זה הווצאתם אתם כו'. פי' שכפי מה שאדם מוסר נפשו להש"י כך
מתבטל הטבע בעבורו ומעורר נסיך"מ כמ"ש במ"א:

שפת אמת ספר ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרל"ח]
בפסוק ולא תחללו כו' ש"ק ונקדשתי בתוך בנ"י כו'. מ"ע לקדש שמו ית' כמ"ש מסור עצמן וקדש שמי.
ובודאי יש מצוה זו לעולם אף שאין באין לידי נסיוון רק שהמצויה לקדש שמו ית'. וחכמים הוסיפו מסור
עצמן כי א"א להיות מקומות ונקדשתי רק ע"י מסירת הנפש וכשהאדם מוכן לזה בא לכל קדושה. כי לאחר
שלכ' בתוך בנ"י א"כ צריך האדם להיות נבדל מגשמיות שהוא בח"י קדושה זו את לא יכול להיות בלתי
מסירת הנפש. והרי אמרו חכמים מהלל ש"ש בסתר נפרעין ממנה בגלוי א"כ יש ללמד ק"ו מדה טובה
המרובה שע"י קידוש שמו בסתר זוכין ג"כ לבוא להקדושה בהתגלות. ובסתור הוא בלב וצריך כל איש
הישראל ליגע עצמו להכין א"ע למס"ג בעבור קדושת שמו ית'. ובכל מצוה כשבמכן לזה זוכה להקדושה.
וגם נראה שהכתב מקדים ולא תחללו כי חילול השם הוא דבר גדול כדאיתא בgem' עד היכן ח"ה דמסגינה
ד"א بلا תורה ותפילין ע"ש.ומי שירא מאד מה"ה ושומר כל מעשיו תמיד לבב' תחלל שמו ית' ע"י
גרמתו. שכרו שיזכה לקדש שמו ית' ושאם יבא לידי נסיוון יעמוד בנסיוונו. וזה ול"ת כו' ונקדשתי כו'
בתוך בנ"י. כי הקדושה בכלל ישראל וע"י מס"ג מכנים עצםם בהכלל לכון גם בש"ק כת"י ויקדש אותו
ע"י דבשנת יש התאחדות לנפשות בנ"י כמ"ש דמתאחדין כו':

שפת אמת ספר ויקרא - פרשת אמור - שנת [תרמ"ד]
במצות ספירת העומר כבר כ' במ"א שלל אלה הימים נאמר יודע ה'ימי תמיימים דרשו חז"ל כשם שהם
תמיימים כך שנוחתיהם תמיימים. וכמ"ש במד' אימתי הם תמיימים כשבועשיין רצונו של מקום. כי התמיימות
הוא הדיביקות בהשורש שזה עיקר מצות העומר לחתת הראשית להקב"ה ונמשך ברכה ודיביקות להשורש
ע"י הפרשת הראשית עד סופו. וכמו כן בזמן זהה עיקר גידול התבאות וailנות לכון צריכין
להתדבק בהשיותם בימים אלו והם הינה על כל השנה. וכמו כן בדורות. בימים אלו אחר יצ"מ שנמשכו
בנ"י אחר הקב"ה במדבר כדכתבי זכרתי לך חסן נועריך. ובודאי מזוה נשאר זירה בשם לדורות
ممילא יש התעוררות בנשומות בנ"י להבטל אליו ית' בימים אלו. לכון כת"י וספרתם לכם כי הזמן מוכשר
עתה לך. ולאשר דור המדבר היו באמת תמיימים שהרי נמשכו אחריו כבמה כדכ' במד' בפ' משכני
אחריך נרוצה. לכון זה הזכות עומד לפני ית' כמ"ש יודע ה' כו' ונחלתם לעולם תה' שנשאר התעוררות
הימים האלו בכל שנה ושנה. וכמו שהי' אז מעשה זו הינה לקבלת התורה כמ"ש אח"ז הביאני המליך
חדריו כו'. כמו כן כפי הבירור והיפוי ותשואה אליו ית' בימי הספירה בכללות ישראל וכמו כן בפרט כך
זוכין אח"כ בשבועות לקבל הארץ חדשה מקבלת התורה: